

indtræder netop det, som det ærede Medlem meente, at den Forskiel, som han fandt mellem den tidligere omtalte Lov og denne, falder bort; thi han sagde, at Forskiellen var den, at man ikke kunde beregne, hvilken Virkning den tidligere Lov vilde have, hvilken Afgang i Stempelpapiret der vilde følge af at vedtage den tidligere Lov; men naar det er Tilfældet, saa kan man heller ikke ved denne Lov beregne, hvilke Tab man ved at gaae frem paa denne Vej vil tilføie Statskassen gjennem Tab af Stempelpapirsintraderne; det kan man, som sagt, ligesaa lidt beregne ved denne som ved den tidligere omtalte Lov, og det Argument slaaer saaledes heller ikke til. Man kan alene her ved denne Lov beregne, hvad man eftergiver ved den første Fritagelse; men man kan aldeles ikke beregne, hvad der eftergives ved at gjøre Transporterne frie for Brugen af stemplet Papir, og det vil blive den større Deel, naar de skulde gaae i Handel og Vandel. Den ærede Rigsdagsmand har saaledes aabenbart Uret i det, han i saa Henseende fremsførte. Jeg skal ogsaa gjøre den Bemærkning, at, naar man anfører, at man engang tidligere ved en lignende Lov har givet Kjøbenhavn en saadan Begunstigelse, er dette saa langt fra for mig at være nogen anbefaling for denne Lov, at det tværtimod er lige det Modsatte. Jeg mener, at man, naar man engang har gjort en saadan Undtagelse og givet en Commune en saa betydelig Lettelse ved en Lov, skal betænke sig to Gange, førend man gjør det anden Gang, og jeg troer derfor, at de, der have erindret derom, ikke have havt Ret i at anføre det som Noget, der skulde tale for at gaae ind paa nærværende Lov.

L. C. Larsen: Det forholder sig dog ikke saa, at den Fritagelse for stemplet Papirs Brug, der er tilstaaet Creditsforeningerne til de Obligationer, de selv udstede, ikke skulde komme Grundeierne tilgode. Disse Obligationer, som efter Stempelansordningens almindelige Bud vilde være at skrive paa stemplet Papir, gives af Creditsforeningerne til dem, der laane Penge hos dem, istedetfor Contanter, og hvis de derfor skulde skrives paa stemplet

Papir, maatte Get af Lo finde Sted, enten maatte Laantagerne betale det stemplede Papir til dem, eller ogsaa maatte det betales af Creditsforeningens Administrationsfond, der altsaa vilde blive betyngt med en større Udgift, der jo igjen vilde falde Laantagerne til Last. Dertil kommer endnu, at denne Forretning aldeles ikke vilde kunne finde Sted, naar ikke en saadan Stempelpapirfrihed var tilstaaet. Følgelig er det vistnok med fuldkommen Ret, at det er paaberaabt som et Tilfælde, der ligner det her foreliggende.

Kjær: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at da det forrige Forslag om Forandring i Stempellovgivningen var for, da paaberaabte de Herrer sig, som nu forsvare det foreliggende Lovforslag, at Statskassen ikke kunde bære det Tab, som det forrige Forslag vilde forvolde. Efter den Beregning, man har hørt af den ærede Rigsdagsmand fra Bogenfæ (H. M. Petersen), vil man altsaa nu faae et Tab af en Fjerdedeel af det, som Statskassens Tab dengang blev anslaaet til, dersom de to Millioner blive bragte i Anvendelse. Vel hører jeg, at det er muligt, at de ikke vilde blive bragte i Anvendelse, men imidlertid er det jo dog stillet i Udsetigt i Forslaget. Nu forekommer det mig, at der ligesom foreligger en Opfordring til alle landlige Repræsentanter til at stemme imod det foreliggende Forslag, thi det er aabenbart min fulde Overbeviisning, at det vilde være inconsequent, dersom vi, som repræsentere landlige Kredse, vilde vise god Villie imod det foreliggende Forslag, efter at de Herrer have viist en saadan Uvillie imod et lignende Forslag. Naar man kommer med et Forslag, som giver Alle lige Ret, saavel udenfor som indenfor Kjøbenhavn, da kan jeg forstaae, at der er Opfordring til at stemme derfor, men jeg kan, som sagt, ikke stemme for det foreliggende Forslag.

L. C. Larsen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.